

Der er i den Henseende aldeles Intet i Veien med Hensyn til Frygt. En Opposition, der gaar saa moderat, saa besindigt til Værts, der forener Frisind med Kjærlighed til lovlige Orden, kan med den største Ro høre paa den Slags Ting, fra hvilken Side de end komme; men det Karakteristiske ved saadanne Udtalelser turde dog fremdrages her. Det er altsaa ikke Frygt, de skulde fremkalde hos Folkethinget, thi Frygt er Forræderi, derom ere vi enige, men der kunde være en anden Opfattelse, og det var den, at man kunde paavirkes — thi det er selvfølgelig meget naturligt, om saadanne Udtalelser hidse, hærne enhver for Landets, Folkets og Frihedens Sag varmt følende Mand, — til mulig at ville gaa yderligere i sin Opposition end den aldeles slagne, — jeg vil sige — danske Landevei, som Oppositionen hidtil har fulgt. Jeg nærer dog den Tro, at heller ikke i den Henseende skulle saadanne ørkesløse Udtalelser have nogenomhelst Betydning, i alt Fald ikke inden for disse fire Veage, og — jeg nærer det Haab — for saa vidt heller ikke udenfor, som vi her indenfor kunne gjøre Noget ved de Ord, vi tale baade her og andetsteds, til at berolige Gemytterne lige over for saadanne Udtalelser. Jeg har omtalt dette i den Forvisning, at disse Udtalelser ikke i fjerneste Maade ville have nogen som helst Virkning paa vore Udtalelser, vore Beslutninger her i denne Sal eller paa de, — jeg havde nær sagt: Grundlovsvenner, men jeg vil ikke misbruge dette Ord, det er saa tidt misforstaaet, eller paa de Mandes hele Virksomhed uden for Salen, som med os ville værne om den rette Forstaelse af vor Forfatning.

Sdet jeg da gaar over til Ændringsforslagene, turde jeg maatte engang for alle med Hensyn til denne Behandling sige, at naar der foreligger Ændringsforslag, der ere tilstrækkelig oplyste navnlig for Administrationen og Statsrevisionen i Betænkningen jævnsides Anmærkningerne, og der er Enighed enten for Flertallets Vedkommende hos dette eller for hele Udvalgets Vedkommende, da vil jeg i det Hele forbigaa saadanne Ændringsforslag, fordi de have mindre at betyde. — Forslaget under Nr. 1 angaar et lille Beløb, men indeholder et Princip. Der er brændt en militær Bygning paa Tøgersborg, og Finantsministeren har til Erstatning for den brændte Bygning overladt Krigsministeren en Del af en bortleiet Bygning i en anden Finantsministeriet tilhørende Eiendom; derimod er Intet at indvende. Der foreligger imidlertid ikke for Udvalget nogen Beskrivelse af, hvoreledes disse to Bygninger staa i Forhold til hinanden; den ene kan være en lille Ligeft, og den anden, som tilhører Finantsministeriet, kan være en ret anselig Bygning. Det sidste turde være rimeligt, da blot en Del deraf har givet 500 Kr. i Løse. Man ønsker derfor ikke overført fra Finantsministeriet til Krigsministeriet en Bygning paa de Oplysninger, der

foreligge, saameget mindre, som man jo har Exempler paa, at hvad Krigsministeriet faar fat paa, giver det ikke slip paa igjen, og derfor ønsker man, at dette Spørgsmaal skal staa hen til nærmere Overveelse. Dette Forslag have vi tilladt os at udtrykke saaledes: 500 Kroner bevarer i Løse paa Finantsministeriets Budget; ønsker Krigsministeren at beholde denne Bygning tillige hos Finantsministeren, opføres et tilsvarende Beløb paa Krigsministeriets Budget. — Med Hensyn til det næste Punkt ere Summerne kalkulatorisk tagne saaledes: omtrent 1 pCt., som man ser, af det ene Beløb, og omtrent 1 pCt. af det andet. Det er blot for at have en Sum, at man har opskillet disse Tal; selve Sagens Historie i Finantsudvalget er tilstrækkelig skildret. Dertil skal jeg sige, at der ifjor forelaa for Andragendeudvalget et Andragende fra Jylland ikke blot om den samme Sag men om Licitationer og Bekjendtgjørelser i det Hele. Hele Andragendeudvalget anbefalede Sagen, og det blev her i Thinget enstemmigt vedtaget at henvise den til Conseilpræsidenten. Spørgsmaalet er jo, som vi vide, angaaende hvorvidt den gamle bureaukratiske Methode omkring i Landet skal bevares, hvorefter Embedsmændene i deres offentlige Forhold til Befolkningen egentlig kun kjende en vis Løsefæds, nemlig dem, der blive ved at bevare et vist politisk Sindelag, og deres Organer, eller om der i dette ikke vigtige, men i mange Tilfælde vigtige Forhold skal tages et tilbørligt Hensyn til Befolkningen, uden Hensyn til politisk Mening, saaledes at den Ligeftillen af Befolkningen, som man ogsaa paa andre Omraader kjæmper for, kan erhverves i disse Forhold ligeoverfor Embedsmændene i deres Embedsgering. — Forslaget under Nr. 3 af Udvalgets Flertal findes antaget af Finantsministeren i Forslaget under Nr. 5; det er kun en finantsiel Rettesse. Naar 2,300 Kr. drages fra 3,440 Kr. paa Forslaget under Nr. 5, bliver der tilbage 1,140 Kr. paa Nr. 5, hvortil der paa Forslaget under Nr. 4 om samme Sag, nemlig om Kronborg Amtstue, findes 3,332 Kr. plus et Ændringsforslag paa § 24, i Alt 4,732 Kr. 83 Ore. Der er altsaa med Hensyn til Besparelse af Indtægterne ved Kronborg Amtstue en Forskjel mellem Flertallet paa den ene Side og Finantsministeren og Mindretallet paa den anden Side af omtrent 3,400 Kr. Om Kronborg Amtstue have vi før forhandlet. Finantsministeren har faaet sin Billie, den er hidtil bleven bevaret, men § 6 i Loven af 26de Marts 1870 siger, at dersom en Embeds eller Bestillingsmand faar Konstitution i et Embede, og den varer udover 6 Uger, kan der kun udredes Halvdelen af Beløbet til Vedkommende, og bliver en anden Mand, som ikke staaar i Statens Tjeneste, konstitueret, da kan vel den hele for Embedet eller Bestillingen fastsatte Lønning anvendes til at honorere ham, men i Reglen bør dog kun Halvdelen anvendes dertil. Da det nu